

ilma lomisest, kui neid tähhele pannaakse neist teggudest."

Meile, kes, kui ma-rahwas, otsekõhhe Jummalale kanna taewa-lautusse al ellame, meile rägib suur Looja veel selgeminne om-mast tarkusdest, wäest ja heldusdest, kui agga tahhaksime sest õiete märko wõtta. Keik ma-rahwa ammeti töödd näitwad selle üllema Waimo peäle, kelle käest üksnes kossutamist ja õnnistamist peame ootma ning palluma, et meie tõ ja waew middagi maksaks. Seeb se on ka, et meie kallid Õnnisteggia ni mitme mõnnusa tähhendamisse sanna sees ma-rahwa asjast, ammetist ja tööst rägib, kui on: tähhendamisse sanna wina-mäest (Matt. 20, 1.) külwimehhest (Luk. 8, 4.), lillikestest wälja peäl (Matt. 6, 26.), sin-napi iwwakesest (Matt. 13, 31.), heast kar-jatsest (Joan. 10, 12.), ja ni mitto teisi veel.

Nenda kui se Jummalale selge tahtminne on, et innimesed tarkust ja walgustust ennestele pearwad korjama neist asjust, mis nende filmade ees on, ja mis nemmad

omma ammeti polest kätte wõtawad, nenda meiegi peame, lahtise silmaga ja Jumma-lat ennestele mele tuletades, keik asjo tar-gaste tähhele pannema, kust jälle head õppetust kätte saaksime. Leiame siis tõeste igga sammo peält omma eko-tee kõrwas maad seks, et mõtted Jummalale pole tõus-wad, ehk et mu wiisil tarwilisse maenit-susse peäle same. Igga kiwvi, igga taim, igga lojus aiab nago mõnnust jutto meiega Jummalale tarkusdest ja heldusdest, kui agga kõrwad lahti ja arvo kätte wõttame.

Mis tullusa mõtte peäle nüüd hiljaste sain ühhe metsa pu labbi, sedda tahhan teile veel ülesrääkida. Oli mul monne aasta eest nattuke pikemad teed käia. Juhtusin ühhe koha peäle, kus moisa teo-mehhed ühhe kuskõ mahha raiusid. Jäin seisma sedda töödd tähhele pannes. Moisa herra, kes jures olli, andis käsko, et üht suurt illusat nine-puud ei pidand mitte mahha raiutud sama, nenda et se üksnes senna kohta seisma jäi. Kui taggasi tul-